

บทที่ 1

การรบด้วยวิธีรุก

ตอนที่ 1 การปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก

1. กล่าวนำ

ชัยชนะขั้นเด็ดขาดในการทำสงครามนั้น ขึ้นอยู่กับการรบด้วยวิธีรุกซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องใช้ความริเริ่มและชิงความได้เปรียบเหนือข้าศึก โดยใช้การสนธิกำลังรบและอาวุธต่าง ๆ เข้าด้วยกันและรวมถึงการใช้ความกล้าหาญ ความฉลาด ความสามารถและความอดทนของทหาร เพื่อช่วยใช้บังเกิดผลสำเร็จในการรบด้วยวิธีรุก

2. ความมุ่งหมายในการรบด้วยวิธีรุก

2.1 ทำลายกำลังข้าศึก (DESTROY ENEMY FORCES) เป็นความมุ่งหมายขั้นสุดท้ายในการรบด้วยวิธีรุก เมื่อข้าศึกยังคงสู้รบกับเราอยู่

2.2 ยึดภูมิประเทศ (SEIZE TERRAIN) ข้อพิจารณาทางยุทธวิธีอาจบ่งให้เข้ายึด และควบคุมประเทศสำคัญ เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำลายข้าศึกต่อไป

2.3 คลี่คลายรูปการวางกำลัง (DEVELOP DISPOSITION) เมื่อเราสามารถรู้รูปทางการวางกำลังของข้าศึกตามความจำเป็นจะช่วยให้บังเกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหลัก ของการรบด้วยวิธีรุก

2.4 ขัดขวางมิให้ข้าศึกใช้แหล่งทรัพยากรที่ต้องการ (OPPOSE THE ENEMY OF - REQUIRED RESOURCES) การลดขีดความสามารถของข้าศึกอาจจะกระทำได้ด้วยการปฏิบัติการรุกอย่างต่อเนื่องตามธรรมชาติความมุ่งหมายนี้เป็นการปฏิบัติการทางยุทธศาสตร์ แต่ก็สามารถดัดแปลงมาใช้ในการปฏิบัติทางยุทธวิธีได้

2.5 จูงความสนใจของข้าศึกออกจากพื้นที่อื่น ๆ (DEVERT THE ENEMY'S ATTRACTION) ฝ่ายเข้าตีอาจลวง หรือทำให้ข้าศึกเกิดความไม่แน่ใจในการประเมินค่าขีดความสามารถของฝ่ายเข้าตีทำให้ข้าศึกเข้าใจผิด เปลี่ยนความตั้งใจ ซึ่งผลสำเร็จนี้จะช่วยลดขีดความสามารถของกำลังรบข้าศึกลงได้

3. หลักนิยมในการรบด้วยวิธีรุก (OFFENSIVE DOCTRINE)

หลักนิยมในการรบด้วยวิธีรุกคือ แนวความคิดขั้นต้นในการใช้กำลังทหารเข้าทำการรบและทำลายข้าศึก โดยการนำอำนาจการยิง และการดำเนินกลยุทธ์ในการเข้าตีมาใช้เพื่อให้สำเร็จภารกิจในการรบด้วยวิธีรุกหลักนิยมที่จะนำมาใช้นั้นจะต้องพิจารณาถึงความเข้มแข็ง และคล่องแคล่วของหน่วยทหารที่จะสามารถปฏิบัติการลึกเข้าไปในพื้นที่ข้าหลังของข้าศึกได้ การปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกรุนั้นเป็นการปฏิบัติการด้วยความกล้าหาญมีน้ำใจที่จะรุกเพื่อ เข้าประชิด และทำลายข้าศึกเสียหรือไล่ติดตามข้าศึกเมื่อข้าศึกผล่อจากการรบ การปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกรุนกระทำตามลำดับขั้นดังนี้.-

3.1 ค้นหาข้าศึก (FIND) ให้นำหน่วยดำเนินกลยุทธ์เข้าค้นหาที่ตั้งข้าศึกด้วยการปฏิบัติการเชิงรุก

3.2 ตรึงข้าศึก (FIX) เมื่อพบข้าศึกแล้วพยายามตรึงให้ข้าศึกอยู่กับที่หรือจำกัดการเคลื่อนย้ายของข้าศึก

3.3 ต่อสู้กับข้าศึก (FIGHT) เมื่อทราบที่ตั้งของข้าศึกและตรึงกำลังของข้าศึกไว้แล้วก็รวมกำลังเข้าสู้รบเพื่อทำลายข้าศึก

3.4 เกาะข้าศึก (FOLLOW) ถ้าข้าศึกผละออกจากการสู้รบต้องเกาะข้าศึกไว้และต้องพยายามไม่ให้ข้าศึกรวมกำลังได้

3.5 ทำลายข้าศึก (FINISH) ต้องพยายามเข้าทำลายข้าศึกที่ผละจากการรบให้หมดสิ้นไปเพื่อชัยชนะขั้นเด็ดขาด

ตอนที่ 2

ข้อพิจารณาการรบด้วยวิธีรุกทางยุทธวิธี

(FUNDAMENTALS OF OFFENSIVE TACTICS)

ข้อพิจารณาการรบด้วยวิธีรุกทางยุทธวิธีเป็นกฎทั่ว ๆ ไปที่เป็นแนวทางให้ผู้บังคับหน่วยนำหลักการสงครามมาดัดแปลงใช้เพื่อให้บรรลุภารกิจในการรบด้วยวิธีรุก แต่ทั้งนี้มิใช่ว่าจะนำหลักการนี้ไปใช้แทนหลักการสงคราม เพียงเป็นข้อพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักนิยม และการจัดหน่วยรวมทั้งศิลปะในการทำสงครามซึ่งมีหลักมูลฐานดังนี้

1. เพิ่มและรักษาการรบปะทะ (GAIN AND MAINTAIN CONTACT) หลักการนี้นำมาใช้เมื่อกำลังทหารไม่ได้ปะทะกับข้าศึกหรือเมื่อข้าศึกพยายามหลีกเลี่ยงที่จะปะทะกับกำลังฝ่ายเรา

2. คลี่คลายสถานการณ์ (DEVELOP THE SITUATION) เป็นการปฏิบัติเพื่อให้มีการเพิ่มและรักษาการรบปะทะกับข้าศึก โดยการปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อให้ทราบกำลังที่ตั้งการประกอบกำลังและการวางกำลังของข้าศึก ซึ่งมีความสำคัญสำหรับผู้บังคับหน่วยทหารจะได้นำมาเป็นข้อพิจารณาได้ว่าข้าศึกจะทำการรบอย่างไร

3. หาจุดอ่อนของข้าศึก (EXPLOIT KNOWN ENEMY WEAKNESS) จุดอ่อนของข้าศึก ได้แก่ การประกอบกำลังที่ไม่เหมาะสม ขวัญไม่ดี การสนับสนุนไม่เพียงพอ การใช้ยุทธวิธีที่ผิดพลาด มีกำลังจำกัดซึ่งผู้บังคับหน่วยทหารจะต้องแสวงหาเพื่อให้ทราบจุดอ่อนต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อนำมาเป็นข้อได้เปรียบในทางยุทธวิธี

4. ยึดหรือควบคุมภูมิประเทศสำคัญ (SEIZE OR CONTROL KEY TERRAIN) ความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ในการปฏิบัติการในการรบด้วยวิธีรุกขึ้นอยู่กับเข้าควบคุมลักษณะภูมิประเทศที่สำคัญ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อความสำเร็จของภารกิจไว้เสียแต่เนิ่น ๆ

5. ใช้ความริเริ่ม (RETAIN THE INITIATIVE) ความมุ่งหมายที่สำคัญยิ่งผู้บังคับหน่วยในการรบด้วยวิธีรุก คือ ต้องมีความริเริ่มที่จะปฏิบัติการ

6. ลดขีดความสามารถในการปฏิบัติการตอบโต้ของข้าศึก (NEUTRALIZE ENEMY - CAPABILITY TO REACT) การรบกวน และลดขีดความสามารถในการปฏิบัติการตอบโต้ของข้าศึกกระทำได้โดยการวางกำลังในทางยุทธวิธี การดำเนินกลยุทธ์ เพื่อแยกกำลังข้าศึกออกจากกันแล้ว ทำลายหรือรบกวนกำลังสนับสนุน และการสังกำลังเพิ่มเติมของข้าศึก เป็นการสนับสนุนหลักการใช้ความริเริ่ม

7. ปฏิบัติการรุกโดยใช้การยิงและการดำเนินกลยุทธ์(ADVANCE BY FIRE AND MANEUVER) การเข้าตีของหน่วยทหารนั้นจะต้องประกอบด้วย การยิง และ การดำเนินกลยุทธ์เพื่อผสมผสานวิธีการทั้งสองเข้าด้วยกันจึงจะสามารถเข้าโจมตีที่หมายได้

8. รักษาหน้าหนักการเข้าตีได้คงที่ตลอดเวลา(MAINTAIN THE MOMENTUM OF THE ATTACK) การรักษาหน้าหนักในการเข้าตานั้นจะต้องประกอบด้วยการจัดให้มีความอ่อนตัว และความเร็วในการใช้กำลังรบซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

9. รวมกำลังที่รบเหนือกว่าไว้ ณ เวลาและสถานการณ์ที่เหมาะสม (CONCENTRATE SUPERIOR - COMBAT POWER AT THE DECISIVE TIME AND PLACE) ความสำเร็จของการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกเกิดขึ้นได้ด้วยการรวมกำลังรบไว้ ณ สถานที่และเวลาที่เหมาะสมแล้วใช้ความเร็วของการเคลื่อนย้ายกำลังเข้าทำลายข้าศึก

10. แสวงหาความสำเร็จ (EXPLOIT SUCCESS) ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้แสวงหาข้อได้เปรียบจากข่าวสาร ความสำเร็จจากการปฏิบัติทางยุทธวิธี และใช้ข้อได้เปรียบในระหว่างการเข้าตี โดยอาศัยความริเริ่ม ความเร็วในการปฏิบัติการตอบโต้ และการใช้กองหนุน

11. จัดเตรียมให้มีการระวังป้องกันและความมั่นคงแก่หน่วย(PROVIDE FOR THE SECURITY - AND INTEGRITY OF THE FORCE) การจัดการระวังป้องกันมีความจำเป็นแก่หน่วยทหารทั้งในระหว่างเข้าที่พักรบในขบวนเดินและการปฏิบัติการรบ ซึ่งทุกหน่วยจะต้องรับผิดชอบในการจัดการระวังป้องกัน

ตอนที่ 3

ชนิดของการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก (TYPES OF OFFENSIVE OPERATIONS)

ในการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกมีกิจอยู่ 3 ประการที่จะทำการรบกับข้าศึก คือ การค้นหาที่ตั้งและตรึงข้าศึกอยู่ในภายในที่มั่น ใช้ส่วนดำเนินกลยุทธ์เข้ารบกับข้าศึก เพื่อให้ได้เปรียบในการปฏิบัติทางยุทธวิธี และเลือกเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมในการเข้าโจมตีเพื่อทำลายข้าศึก เพื่อให้สำเร็จกิจดังกล่าวนี้ได้แบ่งชนิดของการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกด้วยเป็น 5 อย่าง ดังนี้-

- การเคลื่อนที่เข้าปะทะ
- การลาดตระเวนด้วยกำลังมาก
- การเข้าตีประสาน
- การขยายผล
- การไล่ติดตาม

1. การเคลื่อนที่เข้าปะทะ (MOVEMENT TO CONTACT) คือการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกเพื่อให้มีการปะทะขั้นต้นกับข้าศึกทางพื้นการปะทะกับข้าศึกให้เกิดขึ้น ทั้งนี้มุ่งหมายเพื่อต้องการทราบสถานการณ์ข้าศึกแต่เนิ่นและแสวงหาข้อได้เปรียบก่อนที่จะตัดสินใจเข้าทำการรบ การเคลื่อนที่เข้าปะทะจะสิ้นสุดลงก็ต่อเมื่อได้ทราบสถานการณ์และรู้การต้านทานของข้าศึกแล้ว ทั้งได้ประสานการปฏิบัติกับกำลังส่วนใหญ่แล้ว

1.1 วิธีใช้รูปขบวน

1.1.1 รูปขบวนแถวตอน ใช้เมื่อยังไม่ทราบการวางกำลังของข้าศึกโดยแน่นอน จำเป็นต้องใช้การระวังป้องกันอย่างเข้มแข็ง และผู้บังคับหน่วยต้องการสงวนกำลังไว้เป็นกองหนุน

1.1.2 รูปขบวนหน้ากระดาน ใช้เมื่อต้องการลดความเร็วในการใช้กำลัง และมีความจำเป็นต้องดำเนินกลยุทธ์ในทิศทางตรงหน้า

1.2 การใช้รูปขบวนตามขั้นการเคลื่อนที่

รูปขบวนเดินระยะใกล้ (APPROACH MARCH) หน่วยทหารที่ปฏิบัติการเคลื่อนย้ายใช้รูปขบวนเดินระยะใกล้ เมื่อการปะทะกับข้าศึกใกล้และเกิดขึ้น โดยประกอบกำลังด้วยส่วนต่าง ๆ 3 ส่วน ดังนี้.-

1.2.1 กองระวังหน้า (ADVANCE GUARD) ปฏิบัติการอยู่ข้างหน้ากำลังส่วนใหญ่ เพื่อป้องกันการเข้าตีอย่างฉับพลัน

1.2.1 กำลังส่วนใหญ่ (MAIN BODY) คือ กำลังรบส่วนใหญ่ที่พร้อมจะเข้าตีข้าศึกได้ทันที หรือเป็นกำลังที่จะใช้ยึดที่หมาย

1.2.1 กองกระหนาบ และกองระวังหลัง (FLANK AND REAR GUARD) ปฏิบัติการภายใต้การควบคุมของกำลังส่วนใหญ่ หรือเป็นส่วนหนึ่งของกำลังส่วนใหญ่ ใช้เพื่อป้องกันการตรวจการณ์ของข้าศึกทางพื้นดิน การยิงจากอาวุธเล็งตรงและการเข้าตีอย่างฉับพลันของข้าศึก

1.3 การรบปะทะ (MEETING ENGAGEMENTS) ส่วนใหญ่การรบปะทะจะเกิดขึ้นในขั้นการเคลื่อนที่เข้าปะทะแต่ก็อาจเกิดขึ้นได้ทุกชนิดของการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก การรบปะทะเป็นการปฏิบัติที่ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ผู้บังคับหน่วยเลือกใช้เทคนิคในการรบปะทะ เพื่อคลี่คลายสถานการณ์และใช้การริเริ่มในการปฏิบัติการได้ 3 วิธี คือ -

1.3.1 เข้าตีจากรูปขบวนการเดินทันทีเท่าที่หน่วยสามารถทำได้

1.3.2 ไม่เข้าปะทะและหลีกเลี่ยงหรือเคลื่อนที่ผ่านกำลังข้าศึกไป

1.3.3 ตรึงกำลังข้าศึก หรือหน่วงเหนี่ยวการรบขึ้นแตกหักไว้นานกว่า กำลังส่วนใหญ่จะสามารถปฏิบัติการเข้าตีประสาน หรือเข้าปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกหรือวิธีรับอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. การลาดตระเวนด้วยกำลังมาก (RECONNAISSANCE IN FORCE) เป็นการเข้าตีโดยใช้กำลังมากเข้าค้นหาเพื่อต้องการทราบการวางกำลัง หรือจุดอ่อน ของข้าศึกและ/หรือคลี่คลายข่าวกรองทางการรบอื่น ๆ ความมุ่งหมายหลักคือกระทำเพื่อคลี่คลายให้ทราบสถานการณ์อย่างรวดเร็ว การประกอบกำลัง และขนาดของการตระเวนด้วยกำลังมากนั้นอยู่กับภารกิจและสถานการณ์ การลาดตระเวนด้วยกำลังมากนั้นกระทำได้ 2 วิธี คือ

2.1 การเข้าตีต่อที่หมายจำกัด (LIMITED OBJECTIVE ATTACK) อาจใช้กำลังเพียงหน่วยเดียวปฏิบัติการโดยตรงต่อพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งข่าวสารโดยตรง หรือใช้กำลังหลาย ๆ หน่วยเคลื่อนที่รุกไปตามแนวข้างหน้าเพื่อต้องการทราบสถานการณ์ข้าศึก ณ จุดสำคัญหลาย ๆ แห่ง

2.2 การตีโฉบฉวย (RAID) คือ การเข้าตีข้าศึกภายในที่ตั้งแห่งหนึ่ง ๆ เพื่อให้สำเร็จภารกิจตามที่บ่งให้ โดยไม่ยึดพื้นที่ซึ่งอาจใช้วิธีการเข้าตีโฉบฉวย แตกต่างกันไป เช่น ให้ใช้หน่วยยุทธเคลื่อนที่ทางอากาศ ใช้ยุทธวิธีตีหัวเข้าบ้าน (HIT AND RUN) ใช้การกวาดล้างด้วยรถถัง เป็นต้น

3. การเข้าตีประสาน (COORDINATE ATTACK)

เป็นการเข้าตีประณิตซึ่งได้มีการวางแผน และรายละเอียดไว้ล่วงหน้าโดยปกติจะเป็นปฏิบัติภายหลังจากการลาดตระเวนด้วยกำลังมาก มุ่งหมายที่จะเข้าตีเพื่อทำลายข้าศึกซึ่งอยู่ในพื้นที่มั่นหรือในพื้นที่ที่ฝ่ายเข้าตีเป็นผู้เลือก การปฏิบัติเป็นการกระทำภายหลังจากที่ได้รับทราบสถานการณ์กระจัดและมีเวลาพอ และมีการจัดกำลังที่เหมาะสมสามารถเข้าทำลายหรือเจาะที่ตั้งของข้าศึกได้ โดยใช้การผสมกำลังซึ่งประกอบด้วย ทหารราบ, ทหารยานเกราะและทหารม้ายานเกราะ หรือด้วยวิธีการสนับสนุนอย่างอื่น ๆ ซึ่งสามารถประสานการปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จได้ วิธีการเข้าตีประสานกระทำได้ 3 วิธี คือ.-

3.1 ใช้เส้นทางเดียวกัน (SAME ROUTE) หน่วยดำเนินกลยุทธ์โดยใช้ทิศทางหลักเข้าตีเพียงเส้นทางเดียวโดยให้หน่วยทหารราบยานเกราะหรือทหารเดินเท้าหน่วยใดหน่วยหนึ่ง เมื่อใช้ยานพาหนะรถถังกับทหารราบยานเกราะจะจัดรูปขบวนร่วมกัน เพื่อให้สามารถช่วยเหลือกันได้ในระหว่างเคลื่อนที่รุกไปข้างหน้า หรือใช้ทหารราบเคลื่อนที่ตามรถถังไปในทางข้าง ในการตีโดยใช้หน่วยทหารราบเดินเท้ารถถังอาจเคลื่อนที่เข้าตีโดยใช้ความเร็วเช่นเดียวกับทหารราบหรือใช้ความเร็วต่างกัน

3.2 ใช้เส้นทางเข้าตีคนละเส้นทาง (CONVERGING ROUTES) หน่วยดำเนินกลยุทธ์สองหน่วยหรือมากกว่าเข้าตีในทิศทางต่างกัน ซึ่งแต่ละทิศทางอาจมีทั้งรถถังและทหารราบหรือเส้นทางหนึ่งมีเพียงรถถังและเส้นทางหนึ่งมีเพียงทหารราบอย่างเดียว

3.3 รถถังสนับสนุนด้วยการยิงเพียงอย่างเดียว (TANKS SUPPORT BY FIRE ONLY) ทหารราบเข้าตีด้วยการเดินเท้า หรือใช้ยานพาหนะอย่างใดอย่างหนึ่ง รถถังไม่สามารถร่วมในการเข้าโจมตีกับทหารราบได้ วิธีนี้จะใช้ก็ต่อเมื่อลักษณะภูมิประเทศ และเครื่องกีดขวางเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนที่ของรถถังเท่านั้น

4. การขยายผล (EXPLOITATION) เป็นการปฏิบัติการรุกซึ่งจะได้รับผลสำเร็จโดยการกระทำต่อจากการเข้าตีประสาน มุ่งหมายที่จะขยายผลในการเข้าตีเพื่อทำลายการจัดระเบียบกำลังใหม่ของข้าศึก รวมทั้งไม่ให้ข้าศึกมีโอกาสในการดำเนินการตั้งรับ หรือถอนตัวอย่างมีระเบียบ การขยายผลมีวิธีการปฏิบัติ 2 วิธี คือ

4.1. ขยายผลโดยใช้กำลังที่เป็นส่วนเข้าตี (EXPLOIT WITH COMMITTED FORCES) วิธีนี้จะใช้เมื่อหน่วยที่เข้าตีพร้อมที่จะเข้าตีไป เพื่อขยายผลแห่งความสำเร็จของภารกิจด้วยความรวดเร็วในการรุกเข้าหาข้าศึกอย่างต่อเนื่อง และไม่มีอุปสรรคในการจัดกำลังใหม่และการส่งกำลังบำรุงเพิ่มเติมต้องมีการจัดกำลังใหม่จึงจะเข้าตีต่อไปได้

4.2 ขยายผลโดยใช้กองหนุน (EXPLOIT WITH RESERVES) การขยายผลด้วยวิธีนี้เป็น การปฏิบัติโดยใช้กองหนุนเคลื่อนที่ผ่านหรืออ้อมผ่านกำลังซึ่งเป็นส่วนเข้าตีได้รับผลสำเร็จแล้ว และด้วยกำลัง ซึ่งเป็นส่วนเข้าตียังจำเป็นต้องปฏิบัติการต่อภารกิจนั้นเพื่อให้เกิดผลสำเร็จที่สมบูรณ์ต่อไป และจำเป็นต้อง มีการจัดกำลังใหม่จึงจะเข้าตีต่อไปได้

5. การไล่ติดตาม (THE PURSUIT) เป็นการรบด้วยวิธีรุกโดยการเข้าทำการสู้รบกับข้าศึกซึ่ง กำลังถอยหนี เป็นการปฏิบัติขั้นสุดท้ายของการขยายผลและเหตุการณ์รบที่เกิดขึ้น เมื่อข้าศึกหมดขีด ความสามารถที่จะปฏิบัติการให้ได้ผลและพยายามหลีกเลี่ยงการสู้รบ ความมุ่งหมายของการที่จะเข้า ทำลายกำลังข้าศึก ซึ่งกำลังจะดำเนินการตั้งรับหรือทำการถอยตัวอย่างมีระเบียบซึ่งมีวิธีการปฏิบัติ 2 วิธี ดังนี้ .-

5.1 การใช้หน่วยกดดันโดยตรง (DIRECT PRESSURE) เป็นการใช้หน่วยเข้ากดดันต่อการถอย ของข้าศึกโดยใช้การรบบติดพันให้ข้าศึกมีโอกาสตั้งตัวได้ เพื่อให้ข้าศึกบาดเจ็บล้มตายให้มากที่สุดสามารถใช้ หน่วยเข้าปฏิบัติการได้ทุกชนิดรวมถึงทหารราบเดินเท้าด้วย การดำเนินกลยุทธ์จะใช้การตีตรงหน้าซึ่งจะ ทำให้สามารถใช้อำนาจกำลังรบได้มากที่สุด

5.2 การใช้หน่วยกดดันโดยตรงร่วมกับกำลังเข้าโอบล้อม (DIRECT PRESSURE IN - CONVINATION WITH AN ENCIRCLING FORCE) เป็นการใช้หน่วยเข้ากดดันการถอยของข้าศึก ด้วยหน่วยที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่สูงเพื่อตัดรูปขบวนการถอยของข้าศึกและเข้าขัดขวางหรือ ทำลายข้าศึกเสีย การปฏิบัติการด้วยวิธีนี้อาจให้กำลังทั้งหมดหรือกำลังส่วนน้อยเข้าโอบล้อมข้าศึก ด้วยความคล่องแคล่วที่สูงกว่าทั้งทางพื้นดินและทางอากาศ

ตอนที่ 4

แบบของการดำเนินกลยุทธ์ในการรบด้วยวิธีรุก (FORM OF OFFENSIVE MANEUVER)

การดำเนินกลยุทธ์ คือ การเคลื่อนย้ายหน่วยทหารเข้าทำลายข้าศึกโดยอาศัยอำนาจการยิงที่ เหนือกว่า ในการดำเนินกลยุทธ์ในการรบด้วยวิธีรุกรานั้นมีแบบในการดำเนินกลยุทธ์หลัก อยู่ 3 แบบ คือ การเข้าตีเจาะการเข้าตีตรงหน้า และการเข้าตีโอบซึ่งการตีโอบอาจปฏิบัติแตกต่างกันออกไปอีก ซึ่งได้แก่ การโอบสองปีก การโอบล้อมและตีตลบ

1. การเข้าตีเจาะ (PENETRATION) ที่หมายขั้นสุดท้ายของการเจาะ คือ ภูมิประเทศสำคัญที่ อยู่ไปในทางลึกซึ่งข้าศึกใช้เป็นที่ตั้งของกองหนุนหรือกำลังส่วนที่สองของข้าศึกที่วางไว้ การดำเนินกล ยุทธ์ในการเข้าตีเจ่านั้น จะแบ่งขั้นของการเข้าตีเป็น 3 ขั้น คือการเข้าตีเจาะที่มั่นตั้งรับหน้าของข้าศึก การ ขยายช่องและรักษาช่องว่างขั้นสุดท้ายคือ การเข้ายึด และการควบคุมที่หมายตามธรรมชาติการเข้าตีเจาะ ดำเนินไปตามลำดับขั้นแต่อาจปฏิบัติไปพร้อม ๆ กันได้

2. การเข้าตีตรงหน้า (FRONTAL ATTACK) มีลักษณะเป็นการกดดันอย่างต่อเนื่องตลอดแนว ตั้งรับของข้าศึก เพื่อตรึงข้าศึกให้อยู่ในที่มั่นและไม่ให้ผละออกจากกรอบ

3. การเข้าตีโอบ (ENVELOPMENT) เป็นการเคลื่อนที่เข้าโอบล้อมผ่านหรือข้าม

(ด้วยการปฏิบัติการทางอากาศ) ที่มันตั้งรับหลักของข้าศึกเพื่อเข้ายึดหรือทำลายที่หมายซึ่งจะเป็นการตัดเส้นทางหนี และเป็นการบังคับให้ข้าศึกถูกทำลายอยู่ภายในที่มันจากทางข้างหรือทางหลังความสำเร็จของการเข้าตีโอบขึ้นอยู่กับความสามารถของการเข้าตีตรงที่จะตรึงข้าศึก และส่วนเข้าตีหลักสามารถที่จะใช้ความคล่องตัวที่เหนือกว่า และด้วยการจู่โจมข้าศึก การเข้าตีโอบมีลักษณะแตกต่างกันออกไปดังนี้-

3.1 การโอบสองปีก (DOUBLE ENVELOPMENT) ในการดำเนินกลยุทธ์เข้าโอบสองปีกฝ่ายเข้าตีต้องสามารถเข้าปฏิบัติการทางปีกของข้าศึกทั้งสองข้างได้ โดยใช้กำลังรบที่เหนือกว่าและมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ รวมทั้งต้องมีการประสานการปฏิบัติในการเข้าตีที่ดีเลิศ

3.2 การโอบล้อม (ENCIRCLEMENT) เป็นการปฏิบัติการดำเนินกลยุทธ์เพื่อให้สามารถตรึงข้าศึกให้อยู่ในที่มันตั้งรับเพื่อขับหรือทำลายข้าศึก การโอบล้อมเป็นการดำเนินกลยุทธ์ที่กระทำได้ยากเพราะต้องใช้หน่วยที่มีจำนวนมากมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่สูงกว่าข้าศึกมาก เพื่อให้ได้ผลในการปฏิบัติการอย่างจู่โจม ความสำเร็จในการโอบล้อมอาจเกิดขึ้นได้โดยใช้หน่วยพลร่มหรือหน่วยยุทธเคลื่อนที่ทางอากาศในการปฏิบัติการ โอบล้อมต้องใช้กำลังเข้ายึดปิดล้อมที่ตั้งของข้าศึกไว้ แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ต้องใช้กำลังเข้าปิดล้อมเส้นทางหนีไว้ก่อนเป็นอันดับแรก

3.3 การเข้าตีตลบ (TURNING MOVEMENT) เป็นกลยุทธ์ที่มีลักษณะที่มีลักษณะคล้ายการเข้าตีโอบ กำลังหลักที่ปฏิบัติการเข้าตีต้องเคลื่อนที่อ้อมผ่านข้าศึกหลีกเลี่ยงกำลังส่วนใหญ่ของข้าศึกเพื่อไปยึดที่หมายซึ่งอยู่เข้าไปทางหลัง มุ่งหมายที่จะดึงข้าศึกออกจากที่มันตั้งรับหรือที่มันกำลังส่วนใหญ่ของข้าศึกจากจุดประสงค์ในการปฏิบัติและเพื่อให้ข้าศึกถูกทำลายในพื้นที่ซึ่งฝ่ายเข้าตีเป็นผู้เลือก

3.4 การใช้แบบของการดำเนินกลยุทธ์นั้นใช้หลักพื้นฐานในการวิเคราะห์ภารกิจของหน่วยลักษณะของพื้นที่ปฏิบัติการการวางกำลังของข้าศึก และความสัมพันธ์ของกำลังรบของข้าศึกโดยอาศัยปัจจัยหลักต่อไปนี้เป็นข้อพิจารณา คือ.

3.4.1 ลักษณะของภูมิประเทศ

3.4.2 เวลาที่มีอยู่

3.4.3 การวางกำลังของฝ่ายเรา

3.4.4 ชีตความสามารถของส่วนเข้าตีตรง

3.4.5 สถานการณ์ข้าศึก

ตอนที่ 5

การใช้รูปแบบในการดำเนินกลยุทธ์

การใช้รูปแบบในการดำเนินกลยุทธ์การเลือกใช้รูปแบบในการดำเนินกลยุทธ์ในการรบด้วยวิธีรุกนั้น กระทำโดยมุ่งหมายให้กำลังรบมีการระวังป้องกัน มีการควบคุมการกระจายกำลังและความอ่อนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะใช้รูปแบบแถวตอน และรูปแบบหน้ากระดาน

เป็นหลัก ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพิจารณาใช้รูปขบวนนั้น ได้แก่ กว้างด้านหน้าและความลึกเพื่อใช้ในการวางกำลังซึ่ง สภาพที่เหมาะสมในการใช้รูปขบวน มีดังนี้.-

1. รูปขบวนแถวตอน (COLUMN FORMATION)

- 1.1 ใช้กับที่หมายซึ่งมีความลึกและแข็งแรง
- 1.2 เมื่อสถานการณ์ของข้าศึกเลือนลาง และจุดที่แข็งแรงของข้าศึกหรือที่ตั้งของข้าศึกยังไม่รู้แน่นอน
- 1.3 เมื่อต้องการให้มีส่วนระวังป้องกันการตีโต้ตอบ
- 1.4 เมื่อทัศนวิสัยไม่ดีและต้องการ การควบคุมอย่างใกล้ชิด
- 1.5 เมื่อต้องการให้มีการระวังป้องกันแข็งแรงทางด้านปีก
- 1.6 เมื่อภูมิประเทศจำกัด
- 1.7 เมื่อต้องการรวมอำนาจการยิงสนับสนุนไปในพื้นที่เพียงหนึ่งแห่ง
- 1.8 เมื่อการต้านทานของข้าศึกในขั้นต้นสามารถทำลายได้โดยใช้กำลังเพียงหน่วยเดียว
- 1.9 เมื่อกำลังฝ่ายเรามีความคล่องแคล่วสูงกว่า
- 1.10 เมื่อใช้อาวุธนิวเคลียร์สนับสนุนการเข้าตี

2. รูปขบวนหน้ากระดาน (LINE FORMATION)

- 2.1 เข้าตีต่อที่หมายจำกัด
- 2.2 เมื่อทราบที่ตั้งของกำลังส่วนใหญ่และการรวมกำลังของข้าศึกแล้ว
- 2.3 เมื่อที่หมายมีความแข็งแรงและต้องการอำนาจการยิงสูงสุดทำลายที่หมายนั้น
- 2.4 เมื่อต้องการให้หน่วยรองมีอิสรภาพในการปฏิบัติการ
- 2.5 เมื่อทางปีกมีการระวังป้องกันเพียงพอ
- 2.6 เมื่อมีเส้นทางหลายเส้นทางเข้าไปสู่ที่หมาย
- 2.7 การยิงสนับสนุนสามารถสนับสนุนส่วนเข้าตีได้ทั้งหมด
- 2.8 เมื่อไม่ต้องการใช้กองหนุนที่เข้มแข็ง
- 2.9 เมื่อต้องการเข้าประชิดข้าศึกด้วยกำลังกำลังมากอย่างรวดเร็ว
- 2.10 เมื่อปฏิบัติการโดยไม่ใช้ยานพาหนะ

